

2 - UNIVERSUL, CUM A APĂRUT?

În prima noastră poveste, l-am urmărit pe David călăuzindu-și turma de oi peste dealurile verzi și apa limpede a pârâului, cărând mieii, îngrijind răniții, căutând oile pierdute în râpă. Vocea lui răsună în munți, el cânta: „O, Dumnezeuule, Tu ești păstorul meu, eu sunt oaia Ta, vreau să Te urmez” și eco-ul repeta: „O, Dumnezeuule, Tu ești păstorul meu, eu sunt oaia Ta, vreau să Te urmez.”

El îl compară pe Dumnezeu cu un păstor bun, dar există multe alte lucruri care pot fi spuse despre Dumnezeu. Poate ai o idee... sau idei?

Pe măsură ce poveștile noastre progresează, vom descoperi împreună cine este Dumnezeu și ce face.

Astăzi, ne vom întoarce foarte, foarte departe în timp, când nu era nimic și vom afla cum, puțin câte puțin, totul s-a schimbat.

Când trebuie să intri într-o cameră complet întunecată, unde totul este o harababură, ce faci mai întâi? Da! Aprinzi lumina. Uf! Putem vedea clar și acum putem pune lucrurile în ordine. Ei bine, la început așa era, întuneric complet peste tot; nimic, dezordine. E greu de imaginat, nu-i așa?

Apoi Dumnezeu a zis:

- Să fie lumină!

Și s-a arătat lumina. Dumnezeu a despărțit lumina de acel mare întuneric.

Știți ce nume a dat El luminii? A numit-o „Ziuă” și întunericul „Noaptea”.

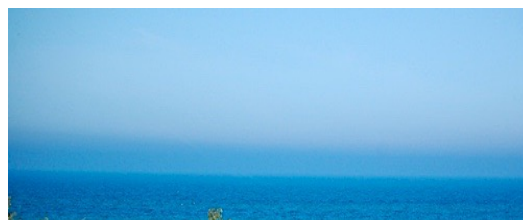
Aceea a fost **prima zi** a creației.

În a doua zi, Dumnezeu a continuat să pună tot acel haos în ordine. Era apă peste tot.

Dumnezeu a zis:

- Să se despartă apele!

Era apă jos pe pământ și apă sus, în nori. A numit întinderea de deasupra pământului „cer”.

Această masă de apă acoperea întregul pământ, așa că în a **treia zi**, Dumnezeu a poruncit să se adune într-un singur loc și să apară uscatul. Știți ce nume a dat El întregii mase de apă?

Ei bine, da, a numit-o „mare” și uscatul „pământ”.

Deci, ca să recapitulăm, exista lumină, pământ și apă - tot ce era necesar pentru ca plantele să crească.

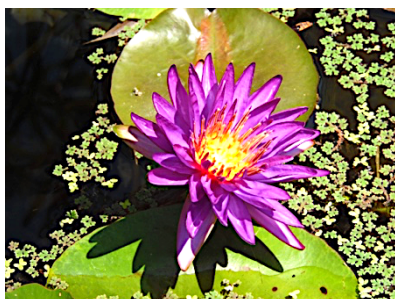
Dar nu existau plante, nici semințe, nimic!

Dacă vrei să ai roșii în grădina ta, ai nevoie de pământ, lumină, apă și, de asemenea, semințe de roșii.

Apoi Dumnezeu a zis:

- Să dea pământul verdeață, plante care să facă sămânță și pomi care să facă rod după soiul lor, cu semințe și sămburi.

Au apărut tot felul de plante și, din ziua aceea, semințele și sîmburii produc plante noi de același fel. Timp de secole, semințele de lămâi au produs lămâi, sîmburii de piersici produc întotdeauna piersici, iar semințele de salată produc întotdeauna salată.

Astfel, pe pămînt existau sute, mii de plante, copaci, tot felul de vegetație, o varietate infinită. Era o explozie de forme, culori și mirosuri.

Dumnezeu s-a uitat la toate acestea și a văzut că toate erau bune.

În a 4-a zi, Dumnezeu a zis:

- Să fie lumină în întinderea cerului, cei mai mari să stăpînească ziua și cei mai mici să stăpînească noaptea! Ai înțeles, în ziua aceea, El a creat soarele și luna. A așezat în întinderea cerului toate stelele, toate galaxiile. A aruncat stelele pe firmament.

Cerul strălucea cu toate aceste puncte de lumină.

Dumnezeu a luat în considerare toate acestea și a văzut că de bune erau, dar această lucrare de creație nu era terminată. Vom vedea cum o va continua Dumnezeu, cum va apărea viața animală.

ȘI TU ȘI EU!

Când Dumnezeu s-a uitat la tot ce crease, a spus că „totul era bine”!

Și tu, ce părere ai despre acest univers? Îți sugerez să te oprești din când în când să privești stelele, plantele. Toate aceste minuni ale naturii, e ca și cum Dumnezeu ne-ar vorbi, ca și cum ne-ar spune „tu vezi toate acestea, Eu le-am creat ca să-ți arăt cât de mare și puternic sunt”.

Adesea, îmi spun „Dumnezeul meu, cât de mare și puternic ești, totul în jurul meu este magnific, îmi mulțumesc din toată inima”. Și tu poți!

Vei găsi povestea noastră în prima carte a Bibliei, Geneza, în primul capitol.

Ai răspuns la întrebarea pe care am pus-o: Ce a apărut mai întâi, plantele sau stelele? Au fost plantele, stelele au apărut în a 4-a zi.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Toată natura ne vorbește despre acest Dumnezeu Creator. Este manifestarea gloriei și măreției Sale în fața ochilor noștri în fiecare zi. Suntem sensibili la ea și în orice moment ne putem exprima uimirea și recunoștința față de acest Dumnezeu atotputernic. Și copiii noștri, cum văd ei natura care îi înconjoară?

Oprirea unei clipe cu ei pentru a contempla apusul soarelui, pentru a vedea fotografii din spațiu, pentru a privi legumele din grădină, acestea sunt oportunități printre multe altele de a-i face să cunoască aceste frumuseți ale naturii.

Când ne aud mulțumindu-i lui Dumnezeu și lăudându-L pentru toate aceste minuni, atunci știu cum să o facă și cu siguranță o vor face și ei.